

Publicerad 2012-09-30 12:58 av hansensson

när man faller igenom, spricker, inte kan hålla emot mer och drar ut på en ny repa

Ur sitt ide

Jodå, där sitter man med ölen i hand.

Lägger upp ett ben och solen gör en skugga på tunnan som står som dekoration. Armbågen mot och en filt bakom ryggen. Krogen. Gatan bara en trottoar bort. I grönområdet nere mot ån springer skuggorna runt och bäcknar tjall. Mini-golf till vänster, spårvagnens linjer strax bakom.

Jag vet inte hur andra har det men när första munnen öl går ner vidgas bröstkorgen och jag får alltid känslan av att det är så här det är att vara man.

Zippon, drag och snurra asken i hand.

Blåsa ut, extra pust, ny klunk. Sväller något mer.

Ok, ingen återvändo nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hansensson med Poeter.se id #41760 innehar upphovsrätten